

Ομιλία Μητροπολίτη Σουηδίας Κλεόπα την Κυριακή Δ΄ Λουκά

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας](#) στην ομιλία του για την Κυριακή Δ΄ Λουκά στον Ιερό Ναό Αποστόλου Παύλου Ουψάλης, μεταξύ άλλων τόνισε: “Ο λόγος του Κυρίου σπείρεται ως σπόρος εκλεκτός, με αφθονία στο χωράφι των καρδιών μας, έχει δε μέσα του τέτοια δύναμη, που είναι σε θέση να μεταμορφώσει τον άνθρωπο και να τον μεταβάλει από αμαρτωλό σε άγιο! Χρειάζεται, όμως, αυτός ο σπόρος να πέσει στο χώρο της καρδιάς, να βρει δηλαδή τις κατάλληλες συνθήκες, που θα βοηθήσουν στην ανάπτυξή του”.

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία:

Πανοσιολογιώτατε Αρχιμανδρίτα κ. Σωσίπατρε,

Μουσικολογιώτατοι,
Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Για την καρδιά του ανθρώπου γίνεται ο λόγος στη σημερινή παραβολή του σπορέως. Η καρδιά μας είναι ο χώρος στον οποίο συντελείται μυστικά η σωτηρία μας, αλλά η καταστροφή μας, μιας και «ἐκ γάρ τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου ἐξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι» (Ματθ. ιε΄,19). Η καρδιά είναι το κέντρο της πνευματικής μας υποστάσεως.

Ο λόγος του Κυρίου σπείρεται ως σπόρος εκλεκτός, με αφθονία στο χωράφι των καρδιών μας, έχει δε μέσα του τέτοια δύναμη, που είναι σε θέση να μεταμορφώσει τον άνθρωπο και να τον μεταβάλει από αμαρτωλό σε άγιο! Χρειάζεται, όμως, αυτός ο σπόρος να πέσει στο χώρο της καρδιάς, να βρει δηλαδή τις κατάλληλες συνθήκες, που θα βοηθήσουν στην ανάπτυξή του.

Είναι καλό, ακούγοντας την σημερινή Ευαγγελική περικοπή, να προσέξουμε την καλοζυγισμένη διατύπωση του λόγου του Κυρίου. Η καρδιά που δέχεται τον λόγο του Θεού και καρποφορεί, χαρακτηρίζεται «καλή καί ἀγαθή». Οι ευνοϊκές αυτές προϋποθέσεις, δηλαδή η χωρίς προκατάληψη αποδοχή της Ευαγγελικής αληθείας και η διάθεση μετουσίωσής της σε πράξη ζωής, είναι το πρώτο στάδιο.

Ακολουθεί, κατά την εικόνα της παραβολής, το στέρεο κλείσιμο της αλήθειας, ως πολύτιμου πετραδιού, στα εσωτέρα στρώματα της καρδιάς. Εκεί, σε συνδυασμό με την εργασία της πνευματικής ασκήσεως, ο λόγος του Θεού καταλαμβάνει όλο τον χώρο της καρδιάς και την αγιάζει, καθώς εκεί δεν μπορεί να εισδύσει ο πονηρός, για να αφαιρέσει τον λόγο του Κυρίου.

Τότε, επιφέρει τις αλλαγές της καρποφόρου επιδράσεώς του και τις αγαθές εξωτερικές εκδηλώσεις της και η ανθρώπινη ύπαρξη γίνεται πηγή αγαθού σπόρου, ο οποίος διασκορπίζεται στο περιβάλλον της, για την συνέχιση του έργου του Θεού.

Η καρποφορία χρειάζεται καρτερία, σιωπή, υπομονή, μέχρις ότου η άχαρη όψη του χωραφιού να πρασινίσει και να γεμίζει με ελπίδες τον εργάτη του. Αυτό το στάδιο της πνευματικής προόδου μάς παραδίδει ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, ο συγγραφέας της «Κλίμακος», καθώς μάς περιγράφει ότι: «Η καθαρή και ορθή και απονήρευτη καρδιά, όπου σπουδάζει μόνον πώς να αρέσει στο Θεό, και να φυλάσσει τις Θείες Του προσταγές, είναι αμέριμνη και ελεύθερη από κάθε κοσμική φροντίδα και δε ζητά να εξετάζει τα πολύπλοκα πράγματα, που υπερβαίνουν τη δύναμή της, και έτσι πλέει χωρίς φροντίδα στο πλοίο της ακακίας και ησυχίας, χωρίς φόβους και κινδύνους και συγχύσεις, μέχρις ότου φθάσει κατευόδιο στον ουράνιο λιμένα».

Αυτή η κατάσταση της καθαρότητας της καρδιάς είναι αποτέλεσμα κοπιαστικής εργασίας μέσα στη σιωπή και μακριά από την κοσμική ζάλη. Η υπομονή, για την οποία κάνει λόγο ο Κύριός μας, είναι η αρετή που αποθησαυρίζει με τη χάρη του Θεού, τα ουράνια αρώματα της απάθειας, της ακακίας, και ανάβει στην καρδιά τον Θείο έρωτα. Όταν συμβεί αυτό, τότε η ευχαριστιακή διάθεση της καρδιάς ξεχειλίζει ως ακατάπαυστη δοξολογία, ακόμη και στις πιο σκληρές εξωτερικές συνθήκες, όπως οι τρεις Παίδες στην κάμινο του πυρός, ο προφήτης Δανιήλ στο λάκκο των λεόντων, ο απόστολος Παύλος και οι συνοδοί του στο δεσμοτήριο των Φιλίππων.

Ας εργαστούμε, λοιπόν, Αδελφοί μου, κι ας αξιοποιήσουμε την ευκαιρία του χρόνου που μάς δίνει ο Θεός, παρατείνοντας το έλεός Του, και εργαζόμενοι με υπομονή και καρτερία, θα απολαμβάνουμε τους εύχymους καρπούς, που αποδίδει ο λόγος του Θεού, όταν προσφέρουμε την καρδιά μας «γῆν καλήν καί ἀγαθήν».

Θα μου επιτρέψετε, Πανοσιολογιώτατε, να προσφέρω στην ενορία της Ουψάλης την εσχάτως εκδοθείσα μελέτη μου για τον μακαριστό Ιερομόναχο κυρό Ευσέβιο Βίττη, με τίτλο: «Ἡ ἱεραποστολική διακονία τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Εὐσεβίου Βίττη εἰς τήν Σκανδιναυίαν 1965-1980», με τις ευχαριστίες μου για την συμβολή της στην εξεύρεση μιας χειρόγραφης επιστολής του μακαριστού Γέροντος.

Χαίρομαι για την παρουσία τόσων παιδιών στην σημερινή λατρευτική μας σύναξη και την ευκαιρία που μου εδόθη να τους μιλήσω και να τους καλωσορίσω, καθώς και για την βάπτισμα που θα ακολουθήσει στο ναό μας, απόδειξη του ότι η ενορία μας μεγαλώνει και συνεχίζει την δράση της. Σας ευχαριστώ.

